

Omgaan met Bodemvreemd Materiaal

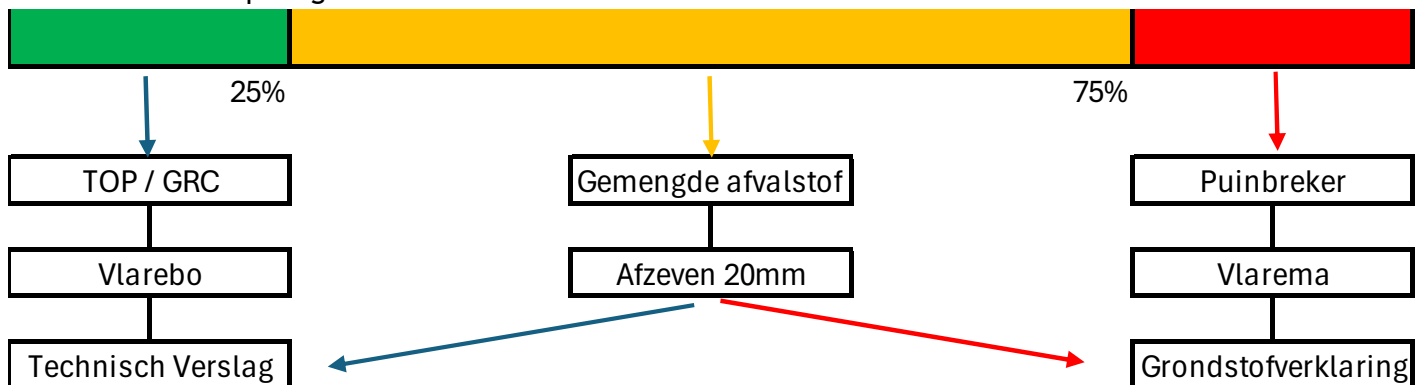
In de sessies werd zeer interactief ingegaan op verschillen tussen Bodem binnen Vlarebo en wanneer het niet meer onder bodem valt om allerlei redenen.

Dit kon gaan van stortplaatsen over niet ingekantelde slibs tot Vlarema materiaal en exoten Tijdens de presentatie werden foto's van reële werven getoond waarbij de aanwezigen dienden een uitspraak te doen of men wel of niet een Technisch Verslag hiervoor zou opmaken Dit leverde constructieve discussies en vooral het besluit dat het niet steeds eenvoudig is om direct een uitspraak te doen. Het is belangrijk om voorafgaand aan het aanvaarden van een opdracht zich goed te informeren over zowel de historiek als de herkomst van een gestockeerde partij of een vastgestelde (aanvullings)laag, al dan niet met "forensisch onderzoek" naar datum Een correcte afvoer vereist soms samenwerking tussen EBSD en Vlarema erkend staalnemers

Hoewel bemonsteringsstrategie 9 voor stortplaatsen werd besproken handelde de sessie voornamelijk over grondverzet van ingegraven materialen/lagen of gestockeerde partijen Er werd stilgestaan bij het feit dat groevezand (certificaat van herkomst) vrijgesteld is van TV maar eenmaal op werf dient voor afvoer van overschotten wel een TV opgemaakt te worden.

Het merendeel van de bepaling bodemvreemd materiaal ligt in de wetgeving van het Materialendecreet. Binnen de Europese afvalstoffen is (vervuilde) bodem altijd ingedeeld geweest als afval. Artikel 38 van het materialen decreet stelt dat het eveneens afval is indien het niet binnen de bepalingen en uitvoeringsbesluiten van het bodemdecreet (art. 2 33°) kan hergebruikt worden. In de praktijk : als het niet voldoet aan normen Bouwkundig Bodemgebruik of binnen bestemmingstype 5 dan is het code 999 en aldus afval. Alles eronder = Vlarebo Dit heeft belangrijke gevolgen gezien het verschil in verjaringstermijn en aansprakelijkheid (cfr. 10 jaar versus voortdurend misdrijf : achterlaten van afvalstoffen) bij overdracht Indien men bij een opdracht een hoop of laag aanwijst is het dus handig vragen te stellen. Maar laat je ook leiden door organolepische vaststellingen zoals geur (typisch bij breekzeefzand - rioolslib) of de storthoek (hoe steiler hoe grover de samenstelling hoe sneller geen bodem)

Afzeven is in de praktijk primair op 50mm aangezien de 5cm indelingsgrens in TV's gebruikt wordt als de maximale grootte waarover de uitspraak BBG en WVG Bodem handelt CMA/2/A.11 6. Bepaling stenen en bodemvreemd materiaal start ook met deze 5 cm

De zeefdoorval telt toch als Vlarebo en de grove fractie als puin - Vlarema

Een andere meer gebruikte zieving is 20mm als enerzijds de meest gebruikte pragmatische zeefgrid voor de aannemer. Dit is niet te fijn waardoor goede tonnages per uur haalbaar zijn. Anderzijds ook omdat CMA/1/A.8 3.2 voor bepaling van de D95 deze verplichte veld afzeving oplegt. Idem schrijft CMA/1/A.20 5.2.4.c) voor asbest in lagen ook 20 mm voor. Voor BBG zijn maximaal 25% stenen etc en maximaal 1% bodemvreemd materiaal toegelaten. Maar is dit percentage op volume of op gewichtsbasis? Het is of of : dus één ervan > 1% = 999. Voor beton is men sneller aan zijn gewichtspercentage door de dichtheid van 2,5 ton/m³ tegenover de 1,6 ton/m³ die standaard voor grond gebruikt wordt. Maar voor licht bodemvreemd materiaal met een lage dichtheid zoals cellenbeton of plastic (0,5 - 0,2 ton/m³) geraakt men sneller met een volume-inschatting aan de maximale grens. De OVAM Memo "richtlijn stenen" stelt dat deze 25% op volumebasis dient te gebeuren omdat dit beter aansluit bij de visuele controle die wordt uitgevoerd bij inspecties door handhavers. Aandacht ook dat het % andere stenen en steenachtige materialen voor gebruik buiten de KWZ ook de steenachtige materiaal bijgeteld moet worden (binnen de KWZ hoeft dat niet en is lager).

Maar zeven is niet de oplossing voor alles. Zo zijn enerzijds de uitspraak bodemvreemd materiaal en inschatting stenen telkens opnieuw nodig na de afzeven op bvb. 20 mm. En zijn er eveneens materialen die gewoon doorvallen. Denk hierbij aan kleine asbestdeeltjes of gieterijzand of kleine zinkassen of UXO of ... Hierdoor is de zeefdoorval (zie voorbeeldfoto) ondanks alle werk toch opnieuw Vlarema.

Anderzijds zijn er materialen die nooit Vlarebo waren zoals breekzeefzand of gedroogd rioolslib. Deze zijn en blijven Vlarema zelfs na afzeving en vereisen dus een Grondstofverklaring. Zo werden noch ingekokerde of ingewelfde slibbinnen noch open riolen ingekanteld en blijven dus Vlarema (cfr. Geopunt heeft een kaartlaag rioleringsnetwerken die kan helpen bij uitspraak). Bodems - stocks gemengd met veegvuil of waterzuivering slib worden door deze opmenging dan ook als geheel beschouwd als afvalstoffen omdat ze niet meer ontmengd kunnen worden.

Voor asbest is de norm 100ppm en bij chrysotiel in hecht gebonden cementtoepassing (à 10% CHR) komt dit overeen met omgerekend 1.000 ppm asbesthoudend materiaal of 0,1% als norm. Asbest als bodemvreemd materiaal is dus niet 1% norm maar veel strenger.

1% asbest zou overeenkomen met 10.000 ppm maar de indelingsgrens gevaarlijke afvalstoffen staat vastgelegd op 0,1 gewichtsprocent of 1.000 ppm asbest.

Niet alleen niet meer onder Vlarebo maar zelfs behandeling en afvoer als gevaarlijk afval.

Kort werd ingegaan op exoten en niet louter op duizendknoop maar de zeer uitgebreide lijst : Verordening 1143/2014 art. 19.2 verplicht uitroeien en vermijden van verspreiding waardoor ingraving dieper dan 2m verplicht is of afvoer naar fysico-chemie of thermische reiniging afvoer naar grondreiniging = code 999 = afval)

Besluit : is alles altijd Vlarebo en Bodem? Nee! Maar gelukkig het steeds overgrote deel wel! Voor de rest is overleg, historiek en juiste bemonstering nodig om alles correct te laten verlopen